

na posiedzenie Rady rzeczoznawców, jako członków nadzwyczajnych z głosem doradczym.

§ 6. Rada zbiera się na zaproszenie przewodniczącego lub jego zastępcy w miarę, jak wymagać tego będą sprawy, wkraczające w zakres jej działania.

§ 7. Rada wyłoni sekcje dla spraw specjalnych, którym to sekcjom może przekazać wydawanie uchwał w zastępstwie Rady.

Minister Spraw Wewnętrznych wyznacza przewodniczących poszczególnych sekcji z pośród członków Rady; członków sekcji wyznacza Rada.

Przewodniczący sekcji ustala terminy zebrań sekcji.

Sekretarzem sekcji jest sekretarz Rady.

§ 8. Za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych w skład poszczególnych sekcji, poza członkami Rady, mogą wejść, z prawem głosowania, osoby, kooptowane przez Radę do spraw dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku. Kooptowanie stosowane będzie zwłaszcza dla uzupełnienia składu sekcji przez właściwych znawców.

§ 9. Rada opracowuje swój regulamin wewnętrzny, który uzyskuje moc obowiązującą po zatwierdzeniu go przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 10. Członkowie Rady i jej sekcji pełnią swe obowiązki honorowo.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

614.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 8 czerwca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zarobkowego leczenia i trzebień zwierząt przez osoby nieposiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego.

Na podstawie art. 17 pkt. g) i art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby nieposiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego winny o zamierzonym trudnieniu się zarobkowym leczeniem lub trzebień (kastrowaniem) zwierząt gospodarskich w powiecie zawiadomić niezwłocznie właściwego starostę.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 wzbroniony jest wstęp do zagród, stajen, obór, chlewów, kurników i innych pomieszczeń, w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o zaraźliwą chorobę, podlegającą obowiązkowi zgłaszania.

W razie koniecznej potrzeby starosta może zezwolić na wyjątki co do leczenia zwierząt w zapowietrzonych zagrodzie lub w zapowietrzonym pomieszczeniu, jak również co do trzebień zwierząt w zapowietrzonych zagrodzie lub w zapowietrzonym pomieszczeniu pod warunkiem, że trzebień będzie wykonane poza obrębem pomieszczeń, w których znajdują się zwierzęta chore lub podejrzane o chorobę. Przepis ten nie ma zastosowania do zagród i wymienionych wyżej pomieszczeń, zapowietrzonych księgosuszem, zarazą płucną bydła rógatego, pryszczycą, ospą owczą, pomorem i zarazą świń.

§ 3. Leczenie lub trzebień przez osoby, wymienione w § 1, zwierząt dotkniętych zaraźliwymi chorobami zwierzęcymi, podlegającymi obowiązkowi zgłaszania, z wyjątkiem gruźlicy, jest wzbronione.

§ 4. Po wykonaniu zabiegu leczniczego lub trzebień wymienione w § 1 osoby winny w każdym wypadku przed opuszczeniem zagrody lub pomieszczenia wymyć ciepłą wodą z mydłem ręce i inne zanieczyszczone nieokryte części ciała, jak również oczyścić ubranie, obuwie i narzędzia używane przy wykonywaniu zabiegu leczniczego lub trzebień.

W razie wykonywania za zezwoleniem starosty zabiegów w zagrodach lub pomieszczeniach zapowietrzonych (§ 2 ust. 2), oprócz wymycia nieokrytych części ciała i oczyszczenia ubrania, obuwia i narzędzi należy przeprowadzić również należyte ich odkażenie według przepisów § 9 załącznika Nr. 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167).

§ 5. Osoby, wymienione w § 1, obowiązane są prowadzić według załączonego wzoru dziennik, do którego winny zapisywać niezwłocznie wszystkie zwierzęta poddane zabiegom leczniczym lub trzebień, i dziennik ten na żądanie okazywać powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu jak również innym organom władz administracji ogólnej.

Dziennik należy przechowywać w ciągu jednego roku od jego zakończenia.

§ 6. Osobom, wymienionym w § 1, jest bezwarunkowo wzbronione:

- a) stosowanie szczepionek, zawierających żywe zarazki zaraźliwych chorób zwierzęcych, jak również preparatów do rozpoznawania takich chorób,
- b) stosowanie środków leczniczych trujących lub gwałtownie działających, które na podstawie obowiązujących przepisów mogą być wydawane tylko za receptą lekarza lub lekarza weterynaryjnego,
- c) otwieranie zwłok i wykonywanie sekcji zwierząt chorych na zaraźliwą chorobę zwierzęcą lub podejrzanych o nią.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Załącznik do rozp. Min. Roln. z dnia
8 czerwca 1928 r. (poz. 614).

DZIENNIK CZYNNOŚCI

(imię i nazwisko wykonywającego zabiegi lecznicze i trzebienie), zamieszkałego w
(miejscowość, gmina, powiat, województwo).

Nr. porz.	Data	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia	Oznaczenie zwierząt według ilości, rodzaju i płci	Przypuszczalne określenie choroby	Wykonane zabiegi i stosowane środki	Uwagi: (zabiegi powtórne z podaniem daty)
1	2	3	4	5	6	7